

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 530/05
09.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Bate Cvetkovića i Dragana Aćimovića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela primanje mita iz čl.254. stav 3. u vezi stava 2. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.1220/04 od 08.12.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl.375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog i njegovog branioca advokata AB a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, dana 09.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba optuženog AA i presuda Okružnog suda u Beogradu K.1220/04 od 08.12.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.1220/04 od 08.12.2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela primanje mita iz čl.254. stav 3. u vezi stava 2. KZ RS i za isto mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 - šest meseci i istovremeno određeno da se ta kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 - dve godine ne počini novo krivično delo. Sem toga, tom presudom je još odlučeno da optuženi na ime paušala plati sudu iznos od 3.000,00 dinara.

Protiv označene presude Okružnog suda u Beogradu, žalbu je izjavio optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da presudu preinači, tako što će optuženog osloboditi od optužbe za krivično delo koje mu je stavljeno na teret. Sem toga, optuženi je u izjavljenoj žalbi zahtevao, da žalbeni sud, u smislu čl.375. ZKP, njega i njegovog branioca, obavesti o sednici veća.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž.662/05 od 31.03.2005. godine, predložio Vrhovnom sudu da odbije kao neosnovanu žalbu optuženog AA i da potvrdi prvostepenu presudu.

Pošto je postupljeno u smislu čl.375. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud je održao sednicu veća u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao i u smislu čl.380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenoj žalbi, predloga Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Žalba je neosnovana.

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl.380. ZKP pazi po

službenoj dužnosti.

Neosnovani su žalbeni navodi optuženog AA, kojim osporava prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP, jer žalbeni sud nalazi da prvostepena presuda nije doneta povredom postupka ove vrste. Naime, protivno navodima u žalbi, presuda je jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi AA izvršio predmetno krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe, iz navedenih razloga se vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Stoga se u žalbi neosnovano ističe suprotno, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđene, što je pitanje činjeničnog stanja, a ne ovog žalbenog osnova.

Po oceni ovoga suda, neosnovano se žalbom optuženog AA osporava prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud pravilno i svestrano ceneći izvedene dokaze i odbranu optuženog, pouzdano utvrdio sve one činjenice koje su odlučne za donošenje zakonite odluke u ovoj krivično-pravnoj stvari i navedeno obrazloženje u prvostepenoj presudi u svemu prihvata ovaj sud, te na isto upućuje.

U izjavljenoj žalbi se i ne ukazuje na postojanje neke činjenice, okolnosti ili pak dokaza koji nisu bili cenjeni od strane prvostepenog suda, a koji bi doveli u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, već se iznosi sopstvena ocena izvedenih dokaza i odbrane optuženog, što je sve prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju ovoga suda pravilno ocenio i za svoje zaključke dao jasne, logične i u svemu prihvatljive razloge.

Naime, da je optuženi AA počinio radnje opisane u izreci prvostepene presude, proizilazi iz iskaza svedoka oštećene BB, koji se potvrđuje ostalim izvedenim dokazima, a delimično i samom odbranom optuženog i to u delu gde iznosi da je u okviru svog službenog ovlašćenja vršio službene radnje, odnosno kontrolu postojanja STR "___" čiji je vlasnik oštećena BB, te da je od nje, posle izvršenja službenih radnji, primio poklon i to ručni sat marke "___", pa su stoga žalbeni navodi optuženog AA, koji suštinski predstavljaju ponavljanje njegove odbrane koju je izneo pred sudom, kao i sopstvenu ocenu izvedenih dokaza, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi. Sem toga, prvostepeni sud je na str. 4., 5. i 6., za svoje činjenične zaključke u vezi ocene odbrane optuženog i izvedenih dokaza, dao detaljne, jasne i logične razloge, koje u svemu kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno izveo zaključak o pravnoj oceni radnji optuženog AA, pa je pravilno odlučio o njegovoj krivici i pravnom kvalifikacijom iz čl.254. stav 3. u vezi stava 2. KZ RS, pravilno je primenjen zakon, jer se u radnjama ovog optuženog stiču objektivna i subjektivna bitna obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim, pa su stoga suprotni žalbeni navodi optuženog AA kojim osporava prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, a zasnovani na stavu da je presuda doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka i uz pogrešno utvrđeno činjenično stanje, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

S obzirom da u smislu čl.383. ZKP, žalba izjavljena zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede krivičnog zakona, izjavljena u korist optuženog, sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud je ispitao prvostepenu presudu i delu odluke o izrečenju krivičnoj sankciji optuženom AA.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz čl.41. OKZ koje su od značaja za izricanje kazne, iste naveo u svojoj presudi i u obrazloženju presude dao razloge kojima se rukovodio kada je optuženom AA za izvršeno krivično delo primanje mita iz čl.245. stav 3. u vezi stava 2. KZ RS izrekao uslovnu osudu, tako što mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 - šest meseci i istovremeno odredio da se ta kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 - dve godine ne počinu novo krivično delo, koje razloge u svemu prihvata i Vrhovni sud, jer nalazi da će se u konkretnom slučaju ovako izrečenom uslovnom osudom ostvariti njena svrha iz čl.51. OKZ u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl.5. stav 2. istog zakona.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl.388. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Nebojša Pavlović, s.r. Goran Čavlina, s.r.

Za tačnost otpravka

vg